

சித்திகன் அமுநூம்
சக்தி வழிபாடு

சக்திப்பம் ஸ்ரீ மகாமாரி அம்பாள் தேவஸ்தானம்
வருடப்புலம்

சித்திகள் அருநெம் சக்தி வழிபாடு

கொகுப்பாக்கம் :
சரவணமுத்து குமரபாலன்

ஸிவனியீறு :
சக்திப்பம் ஸ்ரீ மகாமார்த் தேவஸ்தானம்
வருஷப்புலம்

நூல்	: சித்திகள் அருளும் சக்தி வழிபாடு
தொகுப்பாசிரியர்	: சரவணமுத்து குமரபாலன்
முதற்பதிப்பு	: 09 மாசி 2018
வெளியீடு	: சக்திபீட்டு, வருஷப்புலம் ஸ்ரீ மகாமாரி அம்பாள் தேவஸ்தானம்.
தாள்	: 70 கிராம், வெள்ளை
அளவு	: 148 x 210mm
பிரதிகள்	: 500
பக்கங்கள்	: viii + 38
அச்சாக்கம்	: விக்னேஸ் பிறின்டோஸ், சுன்னாகம்.

செஞ்சாற் செல்வர்ன் ஆச்சு செய்தி

சுன்னாகம் வருஷப்புலம் சக்திபீட மகாமாரி அம்பாள் தேவஸ்தானத்தின் சண்டிஹோமத்தை முன்னிட்டு திரு. சரவணமுத்து குமரபாலன் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட “சித்திகள் அருளும் சக்தி வழிபாடு” எனும் சிறப்பு நூலுக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் ஆனந்த மடைகின்றேன். இறை வழிபாட்டில் இசை அர்ச்சனை மிகவும் உன்னத மானது. அம்பாளை பாக்களால் அரச்சித்த பெரியவர்களின் பாடலை இந்நாலில் தொகுத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. அன்னதானத்தின் மகிழமையை உணர்த்தும் கட்டுரையும் இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளது. சக்தி தொடர்பான கவசம், சக்தி தொடர்பான யீல்லிதா அநுபூதி போன்ற அற்புதப் பாக்கள் மிகவும் பயன் நிறைந்தவை.

வருஷப்புலம் மகாமாரி அம்பாள் புதுமை மிக்க திருத்தலம் இவ்வாலயத்தின் முக்கிய விழாக்களில் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கலந்து கொள்ளும் பாக்கியம் சிறியேனுக்கும் கிடைத்தது. இத்திருக்கோவில் விழாக் காலத்தில் அறிவுத்தானமாக இந்நால் அரங்கேறுவது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய விடயமாகும். இந்நால் ஆசிரியருக்கும், ஆலய பரிபாலகர்களுக்கும் அம்பாள் அடியவர் களுக்கும் இதயபூர்வமான நல்லாசிகளையும் வாழ்த்தையும் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

“எங்கும் எதிலும் சத்தியடா”

-பாரதியார்

கலாந்தி ஆறு. திருமுருகன்

தலைவர்

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை.

முன்னுரை

சாக்தம் என்பது நம் இந்து சமயத்தில் அடங்கிய ஆறு மதங்களில் ஒன்று. பிரபஞ்சத்தின் ஸ்ரூஷ்டி, ஸ்திதியை, லய காரணமாக இருக்கும் பரம்பொருளைப் பெண்பாலாக வழிபடு வதையே இந்த சாக்த சித்தாந்தம் கூறுகிறது. வேதத்தில் இந்தப் பொருளைப் ப்ரும்ஹம் என்றும் ஆத்மா என்றும் ஸத் என்னும் கூறப் பட்டிருக்கிறது. சைவம் சிவம் என்கிறது. வைஷ்ணவம் ஶ்ரீமத் நாராயணன் என்கிறது. முகமதியர்கள் அல்லா நபிகள் நாயகம் என்கிறார்கள். கிருஸ்துவர்கள் கிருஸ்துமேரி என்று கூறுகிறார்கள். யூதர்கள் ஜிஹோவா என்கின்றனர். நாம் அதை சக்தி, பராசக்தி, ஸலிதா, மஹாமாயா, த்ரிபுரசுந்தரி என்று அழைக்கிறோம்.

சக்தி வழிபாடு மிக புராதனமானது. ஈஜிப்டு (எகிப்து) முதலிய அயல் நாடுகளிலும் பண்டை காலத்தில் இந்த வழிபாடு இருந்ததாக ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் கூறுகின்றார்கள். நம் நாட்டில் மொஹஞ்ச தாரோ, ஹராப்பா முதலிய இடங்களில் செய்யப்படும் புதை பொருள் ஆராய்ச்சியில் அந்த நாகர்களங்கள் பரவியிருக்கும் காலங்களில் சக்தி வழிபாடு இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இதன் தொன்மை இவ்வளவு என்று அளவிட முடியாது. மனிதனுடைய அறிவில் தன்னை ஈன்றெடுத்த தாயார் வணக்கத்திற்கு உரியவள் என்ற உணர்ச்சி என்று ஏற்பட்டதோ, அன்றே இந்த வழிபாடு ஆரம்பித்துவிட்டது எனலாம்.

பல நாடுகளிலும் பல மொழிகளிலும் உலகத்தைப் பெண் பாலாகக் கருதியே வந்திருக்கிறார்கள். தாய்நாடு என்று கூறுகிறோம். இந்த உலகமானது ஜந்தின் அம்சமாகவுள்ளது. 1. மண் , 2. நீர், 3. தீ, 4. காற்று, 5. சப்தம். இந்த ஜந்தையுமே பெண்பாலாக கருதுகிறோம். 1. மண் - பூமாதேவியாக, 2. நீர் - கங்காதேவியாக, 3. தீ - ஜோதிஸ்வர ரூபினியாக, 4. காற்று - ப்ராண சக்தியாக, 5. சப்தம் - நாத சப்தரூபினியாக அழைக்கிறோம். கல்வியை சரஸ்வதியாகவும், செல்வதை ஸலஷ்மியாகவும், ஆற்றலை தூர்க்கையாகவும் அழைத்து வருவதை அறிகிறோம்.

ஆனால் தற்காலத்தில் சக்தி வழிபாடு என்பது ஏதோ ஒரு அனுசிதமான சம்பிராதயம் என்று சிலரால் கருதப்படுகின்றது. இவ்

வழிபாட்டின் உண்மையை அறியாததாலும், சிலரின் அநாகரிக அனுஷ்டானங்களாலும் இவ்விதம் தவறுதலாக அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டுள்ளது. வேத சிவாகமங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாயும், மிகப் பழமை வாய்ந்ததாயும், ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர், ஸ்ரீ அகஸ்தியர், ஸ்ரீ லோபா முத்ரை, மன்மதன், தூர்வாசர், விசுவாமித்ரர், ஸ்ரீ தத்ராத்ரேயர், ஸ்ரீ பரசுராமர் போன்ற புராண புருஷர்களாலும், ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீதரர், ஸ்ரீ பாஸ்கராயர், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், ஸ்ரீ அபிராம பட்டர் போன்ற மஹான்களாலும் அர்ச்சிக்கப் பட்டதாயுமின் சக்தி வழிபாட்டிற்கு ஏன் இந்த இழுக்கு வரவேண்டும். அறியாமையே காரணம்.

இந்த அறியாமைக்கு சில காரணங்கள் உள். முதலாவது சாக்த தந்திர சாஸ்திரங்கள் “குஹ்யாத் குஹ்யதரம்” அதாவது ரஹஸ்யத்திலும் அதிரஹஸ்யம் என்றும் இருப்பதாலும், இந்த சீரிய சித்தாந்தம் குரு சிஷ்ய பரம்பரையிலேயே இதுகாறும் தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றது என்பதாலுமேயாகும். சாக்த வழிபாட்டிற்கே இந்த குரு பரம்பரா ஞானம் மிக அவசியம். ஆகவே பரிபக்குவமில்லாதவர் களுக்கு இதை உபதேசம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் “ப்ராகட்யாத்திரிய” என்றபடி நூகம் ஏற்படும். ஆகையால் இந்த வித்யையை அதிரஹஸ்யமாகக் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவது சில போலிகள் தங்களை சாக்தர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு வெறும் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு பஞ்சமகார ப்ரவிருத்தியில் ஈடுபட்டு ஐனங்களை மயக்கியும், ஏமாற்றியும் திரிவதால் இந்த சாக்த தர்சனத்திற்கே ஒரு அபக்ரத்தி உண்டாகி விட்டது. இவர்கள் கூத்தர தேவதைகளை உபாலித்து அல்ப லித்திகளை அடைந்து தாம் பெரிய ஞானிகள் என்றும் ஸ்ரீ தேவியின் அருள் பெற்றவர் என்றும் கூறிக்கொண்டு திரிகின்றனர்.

மக்களுக்கு கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது. ஆனால் இந்தக் குறை இக்காலத்தில் ஓரளவு நிவர்த்திக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆர்தர் ஏவலன் (சர்ஜான் வூட்டாப்) என்பவர் அநேக சாஸ்திரங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தும் பிரசுரித்தும் நமக்கு அளித்திருக்கின்றார். மேலும் சமீப காலத்தில் சித்தியாக சிறந்த அனுபூதியமான, ப்ரமஹஸ்ரீ அருட்கலி ந. சுப்பிரமணிய ஜயர் என்பவர்கள் சில சாக்த தந்திர நூல்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்து உதவியிருக்கிறார்கள்.

தவிர கும்பகோணம் வக்கீல் காலன்றுசென்ற ஐ.வி.கணேசய்யர் என்பவர் ஸ்ரீலிதா ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம், ஸ்ரீஸளந்தர்யலஹர் பாஷ்யம் என்ற இரண்டு சிறந்த நூல்களைத் தமிழில் அளித்துள்ளார். இராமகிருஷ்ண மடத்தைச் சேர்ந்த “அண்ணா” என்ற உரை ஆசிரியர் சாக்த சம்பந்தமான பல நூல்களுக்கு தமிழாக்கம் கொடுத்திருக்கின்றார். சென்னை மயிலாப்பூரைச் சேர்ந்த ஸ்ரீதேவி உபாஸ்கர் நஜன் (நடராஜன்) தம் பிரதிபா பிரசுரம் மூலம் நூற்றுக்கணக்கான (சாக்த உபாசனை மந்திரங்கள், முறைகள்) நூல்களைத் தமிழிலேயே வெளியிட்டிருக்கிறார். ஸம்ஸ்கிருத மொழிப் பயிற்சி சிறிதும் இல்லாத வர்களும் இந்நூலைப் படித்துப் பயன்டையலாம்.

அவ்வன்னைக்கு பிரியமான பாமாலைகளைப் பாடி மகிழ்வதும், அவ்வன்னை விரும்பும் நற்காரியங்களைச் செய்வதிலும் தகுதியான வர்களோடு பழகி அவற்றைச் செய்வதே நலமாகும்.

அட்சர ஸ்வரூபியே அனந்தகோடி நமஸ்காரம்!

அங்கார நாயகி அம்பிகே நமஸ்காரம்!

அரன் நாமம் காக்கும் பார்வதி நமஸ்காரம்!

ஓம் சக்தி! ஓம் சக்தி!! ஓம் சக்தி!!!

இங்ஙனம்

தொகும்பு ஆசிரியர் :

ச. குமரபாலன்

252, Watford Road,

HARROW

MIDDLESEX

HA1 3TX,

UK.

சுத்தகள் அருஙூம் சுத்த வழிபாடு

“சுகமே நிரம்பப் பெருங்கருணைத்
 தொட்டி லிடத்தே யெனையமர்த்தி
 அகமே விளங்கத் திருவருளார்
 அமுதம் அளித்தே யணைத் தருளி
 முகமே மலர்த்திச் சித்தி நிலை
 முழுதுங் கொடத்து முவாமற்
 சுகமேல் இருக்கப் பணித்தாயே
 தாயே! என்னைத் தந்தாயே!”

-வள்ளலார்-

வழிபாட்டின் நோக்கம்

கடவுள் வழிபாட்டிலும் சரி, மனித வாழ்விலும் சரி, தாய்மையே பெரிதும் முக்கியமானதாக கருதப்பட்டு வருவதில், நிரம்ப அர்த்தம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. காரணம், தாய்மையில் தான் பூரண அம்சங்களும் நிரம்பியிருக்கின்றன. பிள்ளைகளைப் பெறுவதிலும் சரி, திறம்பட வளர்ப்பதிலும் சரி, அன்பூட்டுவதிலும் சரி. தாய்மைக்கு நிகர் தாய்மையே! லோக மாதாவான பராசக்திக்கு நாம் எல்லோருமே பிள்ளைகள்தான். நம்மீது எவ்வளவு கருணை, அன்பு எல்லாம் வைத்து இருக்கிறான் என்பதை நம்மையெல்லாம் இந்த அளவிற்கு பக்குவப்படுத்தி வளர்த்து விட்டிருக்கிறான் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் - அன்னையின் சிறப்பை நாமுணரலாம். அதற்கு ஈடு செய்ய நம்மால் முடியுமா? நன்றிக்கடனைத் தீர்த்துவிட முடியுமா? முடியாது!

ஆனால் அந்த மாதாவின் மலர்ப் பாதங்களில் தமது எண்ணங்களையெல்லாம் குவித்து விட வேண்டும். அதில்தான் அவ்வன்ன மகிழ்ச்சியடைவாள்.

பெற்றவளை மகிழ்விக்க குழந்தை செய்ய வேண்டியது தாயிடம் எதையும் கேட்டு செய்வதே! அதே போன்று ஜெகன் நாயகியிடம் வணங்கி அவளது அநுக்கிரகத்தோடு செய்யும் எக்காரியத்திலும் வெற்றிதான் கிட்டும் என்பதை சொல்லவும் வேண்டுமா? அதுவே அவளை மகிழ்ச் செய்யும் நன்முறையாகும்.

அன்னை அருளோடு தொடங்கும் எவ்வகை செயலிலும் இடையுறோ, இடர்ப்பாடோ ஏதும் வராது. மனக் கசப்போ, தலைக்கண்மோ இல்லாதிருக்கும்.

ஆகவே நமது தெய்வ வழிபாட்டின் முக்கிய நோக்கமாவது,

அவள்தான் நமக்கு குரு
அவள்தான் நமக்கு கடவுள்
அவள்தான் நமக்கு துணை
அவள்தான் நமக்கு வழிகாட்டி

என்று உளமார நினைந்து லோகமாதா பராசக்தியின் திருவடிகளைப் பணிந்து அவற்றையே மனத்தில் நிலைநிறுத்தி மகிழ்ச்சியடன் நற்காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும் என்பதே!

அவ்வன்னைக்குப் பிரியமான பாமாலைகளைப் பாடி மகிழ்வதும், அவ்வன்னை விரும்பும் நற்காரியங்களைச் செய்வதிலும் தகுதியானவர்களோட பழகி அவற்றைச் செய்வதே நலமாகும்.

அட்சர ஸ்வரூபியே அனந்தகோடி நமஸ்காரம்!
அலங்கார நாயகி அம்பிகே நமஸ்காரம்!
அரன் நாமம் காக்கும் பார்வதி நமஸ்காரம்!

ஓம் சக்தி! ஓம் சக்தி! ஓம் சக்தி!

முஸ்பொருள் ஒன்றே

நமது இந்து சமயத்தில் மட்டுமே பிற எந்த சமயங்களிலும் இல்லாத சிறப்பம்சங்கள் பல உண்டு. யாகம் செய்து தேவதைகளைத் திருப்திப்படுத்துவது, ஆகுதிகளைச் செய்து பித்ருக்களைத் திருப்திப்படுத்துவது என்று பல உள்ளன. அத்துடன் பல தெய்வ ஆராதனைகளும் இந்து மதத்தில் மட்டுமே செய்யப் படுகின்றன. அதனை கூட்டு வழிபாடு எனவும் சொல்வார். இவ்வழி பாட்டில் விநாயகர், சிவபெருமான், அம்பாள், திருமால், முருகன் போன்ற முர்த்திகளை வழிபடுவதுண்டு. எல்லாக் கடவுளின் லீலையும், அம்சங்களும் பெரும் சக்தி ஒன்றிடமிருந்தே பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. அது அதற்கென தொழில் முறைகளும் உள்ளன என்றாலும், மூலப் பொருளாக உள்ள சக்தியின் குணாதிசயங்களும், திறனும் அபரிமிதமானவை. வேதங்கள் மொழிவதும் இதே கருத்தைத்தான். ஒரே ரூபமாக உள்ளதே ராஜஸ, ஸத்வ, தாமஸம் என்ற முப்பெரும் குணங்களாக காட்சியளிக்கிறது.

**(ரஜோ) ராஜஸ குணத்தில் - பிரம்ப ஸ்வரூபமும்
ஸத்வக் குணத்தில் விஷ்ணு ஸ்வரூபமும்
(துமோ) தாமஸ குணத்தில் - உருத்திர ஸ்வரூபமும்
தோன்றுகிறது.**

இம்முன்றே பலவாகவும் விரிவடைந்து, முப்பதாகவும், முந்நாறாகவும், மூவாயிரமாகவும், மூன்று லட்சமாகவும், முக்கோடி யாகவும் விளங்கவல்லது. இக்கருத்தை உணராத சிலர், வேடிக்கை யாகவோ. வினயமாகவோ, நம்மைப் பார்த்து “ஏதாவது ஒன்று தொழக் கூடாதா, எதற்காக இத்தனை தெய்வங்களை வழிபடுகிறீர்கள்?” என்று கேட்கின்றனர்.

உருவம், அருவம், அருவுருவம் என எங்கும் எப்பொருளிலும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனை நம் உள்ளத்திலும் உறைவனை நம்மில் பலரும் அறிந்துணர முடியாமல் தவிப்பதால்தான் இத்தனை

ஆகம விதிகள் வழிபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறமுடிகின்றது.

தலீர அக்கினி (நெருப்பு) என்பதை எடுத்துக் கொண்டால், அதை எத்தனை விதங்களில் நாம் பயன்படுத்துகின்றோம் என்பதை நினைத்துப் பார்ப்பது அவசியமாகும்.

குரியன் ஏரிகின்றதே - அது ஓர் அக்கினி!

மருந்து கலந்த சூச்சியை பெட்டியில் உரசி கொண்டது கிறோம். அதுவும் ஓர் அக்கினி

அதன் மூலம் விளக்கேற்றும் தீபமும் ஓர் அக்கினி.

அதன் மூலம் பற்ற வைத்து சமையல் செய்யப் பயன் படுத்துவதும் ஓர் அக்கினியே.

ஆக ஒரே அக்கினியை நாம் ஓவ்வொரு விதத்தில் ஓவ்வொரு காரியத்திற்கேற்ப ஓவ்வொருவரும் பயன்படுத்துகிறோம். எல்லாமே அக்கினிதான் என்றாலும், அதன் குணத்தை, தன்மையை தனித் தனியே நாம் பயன்படுத்துகிறோம். அதைப்போன்றதே தனித் தனி கடவுள் வழிபாடுகளும்.

குரியன் ஒன்றுதான் ஆனால் அவனிடமிருந்து கிளம்பும் ஒளிக்கத்திருக்காத ஏராளமாக இருந்தாலும் ஒரு பொருளிலிருந்து தோன்றுவதே இத்தனை ஒளிக்கத்திருக்கள் என்று அறிவதே சிறப்பு.

மேலும் குரியனுடைய ஒளிக்கற்றையில் சிறிதளவை ஒரு முப்பட்டைக் கண்ணாடியில் காட்டினால், அது பல கோணங்களில் பல வண்ணங்களில் பிரதிபலிக்கும், அதை நன்றாய் கவனித்தால் - அதில் ஏழு வர்ணங்கள் இருப்பதையும் காணமுடியும். வானவில் தோன்றும்போது இந்த ஏழு வர்ணங்களே காணும். அதன் பொருட்டு நாமறிய வேண்டியது ஏழு வர்ணங்களைக் காட்டும் குரியனே மூலப்பொருள் என்பதாகும். இக்கருத்தை ஒத்ததே பல கடவுள் வழிபாடுகளும், ஒன்றையே போய்ச் சேருகின்றன என்பதாகும்.

கடவுள் பலவாயிருப்பினும், ஒரே பரப்பிரம்மமே அவ்விதமாய் ஆகியிருக்கின்றது என்பதை சிறப்புடன் கூறுவது ஓர் பாடல்,

“சுட்ரோ சிவபெருமான் சூபூரா சக்தி
திடமார் கண்நாதன் செம்மை - படரொளி
கந்தவே ளாகும் கருதாங்கால் சற்றேனும்
வந்ததோ பேத வழக்கு”

என்றுள்ளதுடன்

“ஆராரூவர் உள்குவார் உள்ளத்துள்ளே
அவ்வருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோன்றும்...”

என்றுரைப்பது அப்பர் பாடல்.

மற்றும், நம் உடலில் உயிர் உறைவதே சூட்சுமமான பொருளாகும். அதுவே மூலம். உயிருள்ள உடலில்தான் ரத்த ஓட்டம் நடைபெறுகிறது. கண் பார்க்கிறது. காது கேட்கிறது. மூளை இயங்குகிறது, கை கால் செயல்படுகின்றன. இப்படி அவயங்கள் இயங்குவதே மூலப்பொருளின் திறத்தால்தான். அம்மூலப் பொருளே முழு முதலான இறைவன். கை - ஒரு தெய்வம். கால் - ஒரு தெய்வம், கண் - ஒரு தெய்வம், மூளை - ஒரு தெய்வம் என்று இப்படி பல தெய்வங்கள்.

கையை மட்டும் தெய்வமாகத் தொழுதாலும்
காலை மட்டும் தெய்வமாகத் தொழுதாலும்
கண்ணணை மட்டும் தெய்வமாகத் தொழுதாலும்
மூளையை மட்டும் தெய்வமாகத் தொழுதாலும்

முக்கியப் பொருளான உயிரின் தன்மையில் இயங்குகின்ற ஒன்றைத்தான் தொழுகிறோம் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டு விட்டால், பேதம் என்பதே இல்லாத நிலைமை எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று பல உன்னதமான மேற்கோள்களுடன் காஞ்சி முனிவர் அவர்கள் எடுத்துக்கூறி வந்திருக்கின்றார்கள்.

ஸ்ரீ மாரியம்மன் (சீதாளதேவி)

சீதாளேத்வம் ஜகன்மாதா சீதாளேத்தவம் ஜகத்பிதா
சீதாளேத்வம் ஜகத்தாத்ரி சீதாளாயை நுமோ நம :

- ஆதிசங்கரர்

உலகில் ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் ஒரு தாய் உண்டு. தாயில்லாது எந்த ஜீவராசிகளும் தோன்ற முடியாது. தாய் (1) பெற்ற மாதா (2) கோமாதா (3) பூ மாதா (4) ஜகன்மாதா என நான்கு வகைப்படும். பெற்றமாதா தொடர்பு உயிர் உள்ளவரைதான். கோமாதா பால் கொடுத்து காக்கின்ற மட்டும்தான். பூமாதா இந்த சர்ரம் இந்த உலகத்தில் உள்ளவரைதான். ஆனால் ஜகன்மாதாவோ உயிரித்துணையாம் தோன்றாத் துணையாக ஒவ்வொரு பிறவியிலேயும் தோன்றாத் துணையா இருந்து வருவதை “அபிராமி என்றான் விழித்துணையே” என்று அபிராமிப் பட்டரும், தோன்றாத் துணைக்கோர் துணையாகி என்று ஸ்ரீ குமரகுருபர் சுவாமிகளும் கூறுவார்கள்.

இந்த ஜகமானது (உலகம்) ஜந்து வடிவமாகியுள்ளது. 1. மண் (ப்ருத்வி), 2. அப்பு (ஜலம்) 3. தேயு (தீ) 4. வாயு (காற்று) 5. ஆகாயம் (சப்தம்) இந்த ஜந்தையும் சக்தி வடிவமாக காண்கிறோம். மண்ணை பூமாதேவியாகவும் ஜலத்தை கங்காதேவியாகவும், காற்றை பிராண் சக்தியாக காத்தாயி என்றும் சப்தரூபமான ஆகாயத்தை நாதரூபினி ஆகாசவாணியாகவும் ஈன்றெடுத்த அன்னையாம் ஜகன்மாதா ஸகல ஜீவராசிகளையும் அதனதன் தன்மைக்கேற்ப வினைக்கொப்ப சுகதுக்கங்களையும் மாறி மாறி அனுபவிக்க செய்வதால் அவளை மாரி அம்மா என்றழைக்கிறது.

கந்த புராணத்தில் மாரி அம்மனின் வரலாறு அறிய கிடைக்கிறது. தேவர்களுக்கு குருபத்மனால் ஏற்பட்ட துன்பங்களைப் போக்க ஸ்ரீமுருகப் பெருமான் சிக்கலில் வேல் பெற்று. திருச்செந்தூரில் படை வீடு அமைத்து போரிடும்போது குருபத்மனின் அமைச்சர்களில் மந்தி சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவன் ஆபிசாரவோமம் (தீய வேள்வி) செய்து மிக உஷ்ணமான

ரோகத்தை தேவ படைகள் மீது ஏவி விட, தேவப்படைகள் உஷ்ணரோகத்தால் சர்ரெமெல்லாம் கொப்புளங்கள் ஏற்பட, மிகசோர்வடைந்துள்ளதை அறிந்து தேவஸேனாபதியான ஸ்ரீமுருகப் பெருமான் வடக்கு நோக்கி சந்று தியானத்தில் அமர, உமாமஹேசனான இறைவன் தோன்றி தனது அஷ்டமுர்த்தமான (எட்டு சர்ரங்கள்) 1. பிருத்வி (மண்) 2. அப்பு (ஜலம்) 3. தேயு (அக்கினி) 4. வாயு (காற்று) 5. ஆகாய (சுப்தம்) 6. குரியன் (பகலவன்) 7. சந்திரன் (நிலா) 8. ஆத்மா (உயிர்) இந்த எட்டு சர்ரங்களில் 2ஆவது ஜல சர்ரத்திலிருந்து ஒரு சக்தியைத் தோற்றுவித்து சீதாளசக்தியென்ற பெயரையும் ஞானகட்கம் என்ற வாளையும் பல ஆற்றலையும் தந்து போர் முனையிலிருந்து வரும் உஷ்ணரோகங்களை ஆகர்ஷித்துக் கொண்டு தேவஸேனங்களை பாதுகாத்து வெற்றிபேற அருளினார். ஸ்ரீ சீதாளசக்தியின் துணையுடன் ஸ்ரீமுருகப் பெருமான் வெற்றி பெற்றுள்ளார் என்பதை கந்தபூராணம் கூறுகிறது.

பிறகு இறைவன் இந்த சீதாள சக்தியை மக்களின் நன்மைக்காக கிராம தேவதையாக இருந்து தீயவர்களை அடக்கி நல்லவர்களை காத்திட போர் முனையில் ஆகர்ஷித்துள்ள உஷ்ணரோகத்தை வைகுரியாக உபயோகிக்கவும் மக்களின் மிகத் தேவையான ஜலத்தை வான்முகில் வழாது பெய்திட செய்து, மழைவளம் சுரக்க செய்திட மழைக்கு அதிதேவதையாக சீதாளதேவி மஹாமாரி என்ற பெயரோடு விளங்க செய்தருளினார்.

மேலும் ஜனங்களையும் மயங்கச் செய்ய வைக்கும் மாயா சக்தியை போக்கி நல்ல ஞானத்தை தர தன் கையில் உள்ள ஞானகட்கத்தினால் அருளுவதால் மஹாமாயை, மகமாயி என்ற சொல் மருவி “மஹாமாரி” என்று வழங்கி வருகிறது. இறைவனின் ஆகஞாவண்ணம் நாடெங்கும் பல தலங்களிலும் பல வடிவங்களில் அமர்ந்து பல அங்புதங்கள் புரிந்து மக்களுக்கு வேண்டுவதை வாரி வழங்கிடும் அருட்சக்தியாக விளங்கி வருகிறாள். திருச்சி சமீபம், சமயபுரம் மஹாமாரியாகவும், தஞ்சையில் புன்னை நல்லூர் மஹாமாரியகவும், திருவேற்காட்டில் கருமாரியென்றும், திண்டுக்கல்லில் கோட்டை மாரியம்மன் என்றும், வலங்கைமாளில்

மஹாமாரி என்றும், வேப்பிலை ஆடை அணிந்து வழிபடுவர்களுக்கு பெரியபாளையத்து மாரி அம்மனாகவும் ஆலயத்தை இடிக்க வேண்டும் என்று அகம்பாவத்தில் வந்த ஆங்கிலேயரின் கண்ணை மறைத்து அவன் வருந்தி மன்னிக்க வேண்டியும், பல ஆபரணங்களையும் கட்டளைகளையும் செய்ய வைத்த தம்பிக்கோட்டையில் ஸ்ரீ மாரியம்மனாகவும் விளங்கி வருவதுடன், சிதம்பரத்திற்கு தெற்கே உள்ள ஜீவந்தியான கொள்ளிடம்கரையில் முன் ஜமதக்னி ஆச்ரமாக விளங்கி வந்த இடத்தில் ஸ்ரீ ரேணுகாதேவி செய்து வந்துள்ள தவத்திற்காக ரேணுகைக்கு புதுமண்ணலை ஜலத்திர் போட்டு குடமாக்கி ஜலம் எடுக்கும் ஆற்றலை அருளிய ஸ்ரீமஹாமாரியம்மன் கடேஸ்வரி ஸ்ரீகுடவரசி அம்பாள் என்ற பெயரோடு மாசி மாதம் பருவத்தில் வந்து வழிபடுகிறவர்களுக்கு விசேஷமாக விரும்பும் பலனை இன்றும் அளித்து வருகிறாள்.

சீதாளதேவி தியானம்

வாமே சூலம் கபாலம் டமருகஸ்துரிதாம் ஊர்த்தவகேசம் கரண்டாம் கட்கம் தாடங்க யுக்மம் ஸ்தனபரயுகளாம் கனுரகாவஹ்நிநேத்ராம் வரளத்ராம் வீராஸனன்தாம் ஜ்வரஹர துரிதஸ்போடகாதினி

ஹதஹந்தீரிம் ஸாந்நித்யம் நிம்ம வ்ருஷ ஸ்திதிமருண நிபாம் சீதாளதேவி மீடே

சீதாளதேவி காயத்ரி

சீதாளயைச் வித்மஹே ஸர்வ ஸித்தீச தீமஹி

தந்நோ மாரி ப்ரசோதயாத்

உ சக்தி கவசம்

கஸ்பு

வணங்குவார்க்கு வல்வினைகள் போம்
 நெஞ்சில் நினைப்போர்க்குத் துன்பங்கள் போம்
 அனுதினமும் அன்னையை வணங்குவார்க்கு
 அளவிலா கல்வி ஞானம் பொருளும்
 சேருமே! தப்பாமல் கவசம் இதனைச்
 செப்பிய மானிடர்கள் பிறவித் துன்பமும்
 முடித்தே ஞாலத்தே நீடுழி வாழ
 அம்பிகையின் பொன்னடிகள் சரணம்!

நால்

அம்மையை நோக்க அருளொடு கண்கள்
 பக்தர்கள் வணங்கும் பத்மபாதம்
 பாதங்கள் அதனில் வெள்ளிக் கொலுசுமத்
 கொலுசின் சப்தம் கலகல வெனவும்
 கலகல வெனவே காயத்ரீ தூர்க்கை!
 கனிவுடன் மதுர கீதமும் கொண்டு
 காலமும் காக்க மாதாவும் வந்து
 கரும்பு வில்லும் கையினில் எடுத்து
 கணக்கற் ஆயுதம் தாங்கி,
 கருணைத் தாயே வருக, வருக.
 வருக! வருக! அம்மா வருக!
 வருக! வருக! சிம்ஹ வாஹ்னி வருக!
 தேவர்கள் முதலாய் அசுரர்கள் போற்றி!
 ஞான சந்க்ருதேவி வருக!
 ஜோதிப் பிழம்பே வருக! வருக!

சொரண காமாழி வருக! வருக!
 நேயரைக் காக்கும் நித்ய கல்யாணி வருக!
 நெஞ்சம் நிரம்பிய சிவனுடன் நாதனும் வருக!
 பஞ்ச சக்தியே பாரினில் வருக!
 நவரச தூர்க்கையே நலமுடன் வருக!

நினைத்திடும் பக்தர்கள் முன்னே வருக!

ஹ்ரீம்கார ரூபினி சீக்கிரம் வருக!

சண்முகி பைரவி சடுதியில் வருக!

சமயபுரத்துத் தாயே காக்கவே!

வராகி குலினி விரைவினில் வருக!

பால தூர்க்கா பரிவுடன் வருக!

கலீம் ரூபதாரியே ஓம், ஓம், ஓம், ஓம், ஓம்

ஹ்ரீம்கார மகிஷியே ரீம், ரீம், ரீம், ரீம், ரீம்

ஹெண் பண தனவென சக்தி நமோ நம

ஹரய குண போவினி ஹம் ஹம் ஹம் ஹம் ஹம் ஹம்

ஹரஞப தாரணி வருக! வருக!

அசுரரை யழித்த அம்பிகையே வருக!

என்னை யாளும் ஈஸ்வரி கையில்

கரும்பும் வில்லும் சக்ராயுதமும்

அழகிய விழிகள் இரண்டிலும் தானும்

இன்னல்கள் போக்கும் அருளொடு ஒளியும்

விரைந்தெனைக் காக்க மாதா வருக!

ஹ்ரீயும், ரீயும், அன்புடன் ஸ்ரீயும்!

நீயும், ஒளியும், ஒளியும், நீயும்

கலீங்கார சப்தமும் ரீங்கார நாதமும்

என்னிய பக்தருக்கு ஏகாந்தமும்

தினமும் என் முன் திவ்ய கோலமும்

காமாட்சி ஸ்ரீயும் தனியொளி கூடறு

நினைக்கின்ற போது நித்தமும் வருக

அழகிய கூந்தலில் வைரகீர்தமும்

திலக நெற்றியும் திவ்ய ரூபமும்

கரிய புருவமும் கருணை விழிகளும்

நன்னெறி நெற்றியில் நல்லாபரணமும்

ஒளியடை செவியில் மகர குண்டலமும்

அழகிய கழுத்தில் பொன்னிட்ட தாலியும்

நிமிர்ந்த மார்பில் வைர ஹாரமும்
தங்கத் துடனே வைரமும் சேர்த்து,
மச்சையுடனே நவரத்னம் பதித்து!
பளிங்கு இடையில் பச்சைப் பட்டும்
பண்பாய் அணிந்து, அணிந்த பட்டில்

ஒட்டியாணம் மிளிர, இருகால்
அழகும் இன்பங்கள் கொடுக்க!
பாதமதனில் பாங்குடன் சிலம்பும்!
ஒளியுடன் நாதம் விரும்பியே கேட்க!
ஜல் ஜல் ஜல் ஜல் ஜல் ஜல்

வசி வசி வசி வசி வசி
அசி அசி அசி அசி அசி
ஹரீம் ஹரீம் ஹரீம் ஹரீம்
ஓம் ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்
க்லீம் க்லீம் க்லீம் க்லீம் க்லீம்

வங் சிங் வசிவசி சிங் வங் சிவசிவ
ஸ்ரீம் ஸ்ரீம் ஸ்ரீம் ஸ்ரீம்
ரீம் ரீமி ரீமி ரீம் காரத்துடன்
சக்தி சக்தி சதுர்மறை சக்தி!
தேவி தேவி தரிசனம் தரவா

எத்தனை ஆனும் ஏகாரஷர்ருபி,
மைந்தன் விரும்பும் வரமும் தந்து,
தக, தக தகவென ஜோதிப் பிழம்பாய்
கல கல கலவென புன்சிரிப்பதுவும்
உன் திருவடியை அனுதினம் வணங்கும்

எந்தன் முன்னே உன் இணையடி காட்டு
என்னுயிர்க் குயிரே தருசனம் காட்டு
கருணை விழியால் கவலைகள் மாற்று!
அருளும் பொருளும் அன்புடன் தரவும்
மைந்தனைத் தானும் மாமா காக்க!

கரும்பும் வில்லும் கண்ணினைக் காக்க! காதுகள் இரண்டும் காத் யாயனீ காக்க! நாசிகள் இரண்டும் நாரணீ காக்க! பேசும் வாய்தனை ப்ராம்ஹுனீ காக்க! பற்கள் அனைத்தும் பயங்கரீ காக்க!

செப்பும் நாவை சரஸ்வதி காக்க! கண்ணங்கள் அதனைக் காழுகி காக்க! என்னிளங் கழுத்தை எழிலவள் காக்க! நெஞ்சுசம் அதனை வழுமி காக்க! நலையது தனையும் தயாஞ்காக்க!

முகமது முழுவதும் முத்தேவி காக்க! சேரிள முலைமார் மகேஸ்வரி காக்க! தோள்கள் அதனைச் சூலினி காக்க! பிடரிகளிரண்டும் பீதாம்பரீ காக்க! ஆண்குறியதனை ஆதிசக்தி காக்க!

பெண்குறியதனை சபரிதேவி காக்க! வட்டக் குத்ததை வராகி காக்க! பனைத்துடையிரண்டும் பயங்கரீ காக்க! கணைக்கால் முழங்கால் காளிதேவி காக்க! ஐவிரலினையும் ஐங்கரீ காக்க!

கைகள் அதனைக் காத்யாயனீ காக்க! முன்கை பின்கை முத்தேவி காக்க! நாவில் சரஸ்வதி நலமுடன் காக்க! அஷ்டலவழுமி அனைத்தையும் காக்க! நவ தூர்க்கா நலத்துடன் காக்க!

நாபிக் கமலம் நாரணீ காக்க! முப்பா நாடியை முந்திய சக்தி காக்க! முன்பக்கம் முழுவதும் முகாம்பிகை காக்க! பின்பக்கம் முழுவதும் கெளமாரி காக்க! எப்போதும் என்னை ஏகாஷ்மி காக்க.

எவ்விடத்தும் என்னை ஓம்காரி காக்க!
பயமது நீங்கிடப் பஞ்சாட்சரீ காக்க!
சங்கடம் தீந்திட சண்மஸ்வரி காக்க!
அடியேன் அனுதினம் நினைக்கின்ற நேரம்
கழதே வந்து காமாவி காக்க!

வருய் நேரமதனில் வாருணி காக்க!
இருள்கின்ற நேரத்தில் தீப ஜோதி காக்க!
கானகம் தனிலே காழுகி காக்க!
விவாதங்கள் அதனில் வைத்தனவி காக்க!
ஏம் சாமம் குலதேவி காக்க!

தாமதம் நீங்கிடத் தாஷாயணீ காக்க
காரியம் முடிந்திட ராஜேஸ்வரி காக்க
துன்பங்கள் நீங்கிடத் தூர்க்கா காக்க!
இன்பங்கள் கொடுத்து இமயவல்லி காக்க!
கத்தங்கள் தீரக் கனகவல்லி காக்க!

சங்கடங்கள் தீரச் சங்கரீ காக்க!
சகல பிணிகளையும் போக்கி சமயபுரத்தாள் காக்க!
கல்விகள் அறியச் சதுர் மறை காக்க!
மங்களம் கொடுத்து மீனாவி காக்க!
தன்னிடம் தன்னில் தயாபரீ காக்க!

வேற்றிடம் தன்னில் பத்ரகாளி காக்க!
இரவும் பகலும் பாலகி காக்க!
உச்சியும் சந்தியும் ஹ்ரீம்காரி காக்க!
அனுதினம் என்னை அபயாம்பா காக்க!
வெற்றியும் கிடைத்திட வினாயகீ காக்க!

சுற்றும் புறமும் இந்திராணீ காக்க!
காக்க! காக்க! காளிதேவி காக்க!
நோக்க! நோக்க! அருளொடு நோக்க!
தாக்க! தாக்க! விரைவுடன் தாக்க!
பார்க்க! பார்க்க! பாவம் அகன்றிட!

வஞ்சகம் சூதும் வல்வினையகல
பூதப்ரேத சாகினி டாகினி
ஆபிசார தேவதையும் அடங்கா முனியும்
பில்லி குனியம், துன்பங்கள் கொடுக்கும் சண்டாளர்களும்
கெடுதியே செய்திடும் துஷ்ட கிரகங்களும்

இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள கொடிய தேவதைகளும்
நோயும் நொடியும் உயிரைத் தொட்டிடும் க்ரகக் கோளாறும்
உலகிலுள்ள உபாதை நோய்களும்
கொடிய விஷமும் குந்றேவல் தேவதையும்
அனைத்து விஷமும் அனைத்து நோயும்

மாறியே வந்திடும் விரோதிகள் கூட கூற்றுவன் ஓட
என் முகம் கண்ட உன் முகமா மெண்ணி
ஓடவும் வரவும் தரவும் வேண்டும்
என் பெயர் சொல்லவும் எல்லா வினையும்
அந்றே செல்ல அடியேனைக் கண்டால்

அலறிக் குலுங்கிட வஞ்சக நெஞ்சமும்
மாறியே நின்றிட மனமும் வருந்திட
மாற்றான் அவனும் கலக்கம் அடைந்திட
காலனும் தூதனும் கடிதே ஓடிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட

யெறிய, யெறிய விழுதி யெறிய
மாறிட, மாறிட பயமும் மாறிட
ஓடிட ஓடிட வினைகள் ஓடிட
மறைந்திட மறைந்திட துன்பம் மறைந்திட
அழிந்திட அழிந்திட தீவினைகள் அழிந்திட

வளர்ந்திட வளர்ந்திட அறிவும் வளர்ந்திட
பெருகிடப் பெருகிடச் செல்வம் பெருகிட
அழிந்திட அழிந்திட விரோதிகள் அழிந்திட
நீங்கிட நீங்கிட நோயதும் நீங்கிட
தந்திடத் தந்திடத் தரிசனம் தந்திட

தகிலெரி, தகிலெரி தகிலெரி வாக!

முப் புறமான முச் சூலமதனை
விட்டிட விட்டிட வினைகள் ஓடிட
சூலத்தைக் கண்ட புலியும், சிங்கமும்
எறும்பான ஜீவன்களும், யானையின் உருவமும்

இடைப்பட்ட மிருகங்கள்

கடித்திட விஷங்கள் கடிதே இறங்க
கண்கண்ட மிருகமும் கனிவுடன் வணங்க
மூலிகை அனைத்தும் முன்னின்று தெரிய
கல்வியறிவும், தானே வளர்

செல்வம் அனைத்தும் விரைவுடன் சேர
தலைவலி நோயும், தண்ணெறி நோயும்
சுளுக்கும், சூரும், வலிப்பும், வாதமும்
குடைச்சலும் குன்மமும் கொடிய நோயும்
குஷ்டமும் கஷ்டமும் குடல்வாய்வு நோயும்

கண்ணெறி நோயும், காச நோயும்
சிலந்தி நோயும், சீழ்கட்டி நோயும்,
பல்வலி கீல்வலி பக்க வலியதும்
உடலது நோயும் உருக்குலைக்கும் நோயும்
புற்று நோயும், புகலாத நோயும்

தெரிந்த நோய்கள், தெரியாத நோய்கள்
அறிந்த நோய்கள். அறியாத நோய்கள்
எல்லா நோயும் என்றனைக் கண்டால்
விலகியே ஒட நீயெனக் கருள்வாய்!

புவனம் முழுதும் புண்ணியம் செழிக்க
ஆணும் பெண்ணும் அன்பாய் எனக்கு
செல்லும் இடங்களில் சிறப்புடன் தானே
அரங்கம் அதனில் அன்புடன் கூடி,
உன்னைத் துதித்து உன்னருள் பாடி

என்னருமைத் தாயே உன் திருநாமம் காமாட்சித் தாயே, மீனாட்சித் தாயே திரிபுர சுந்தரியே, திக்கெழாளி ஜோதி பகவதித் தாயே பண்புள்ள தேவி ஆதி பராசக்தியே அற்புத ரூபினி

அண்டத்தை யானும் அகிலாண்டேஸ்வரியே
புவனத்தை யானும் புவனேஸ்வரியே!
மகிழ்சௌகங் கொன்ற மகிழ்சாகுரியே!
கம்பனை யழித்த சூலினி தேவியே!
சங்கரன் பத்தினி பார்வதித் தாயே!

குமரியில் இருக்கும் பகவதித் தாயே!
நெல்லையில் இருக்கும் காந்தி மதியே!
சங்கரன் கோவில் கோமதியம்பிகையே!
காரார் குழலே கலைமகள் நீயே!
மதுரையம்பதியில் மீனாட்சித் தாயே!

திருக்கடவுரினில் அபிராமி அம்மா!
காசிஅதனில் விசாலாட்சித் தாயே!
காஞ்சி பீடமதனில் காமாட்சித் தாயே!
சிருங்கேரி யதனில் காமாட்சித் தாயே!
நாகை யதனில் நீலாயாதாவித் தாயே!

என் இதயக் கோவிலின் அம்மைநீயே!
என் நாவதனால் நானுனைப் பாட
என்னுளத்திருக்கும் அம்மையைப் பாடினேன்!
பாடினேன், ஆடினேன் பரவசமாக
ஆடினேன் ஆடினேன் அன்புடன் நானும்

குங்கும மதனை நெற்றியில் அணியப் பந்தம் நீங்கும் பற்றும் நீங்கும் உன்பதம் கண்டு உன்னருள் பெறவே!
அன்புடன் ரவி அஷ்டலஷ்மியும் அனுக்கிரகம் சித்திபெற்றியேன் சிறப்புடன் வாழ்க்!

வாழ்க, வாழ்க, அன்னையே வாழ்க!
 வாழ்க, வாழ்க, சூலாயுதம் வாழ்க!
 வாழ்க, வாழ்க, ஈஸ்வரீ வாழ்க!
 வாழ்க, வாழ்க, அம்பிகை வாழ்க!
 வாழ்க, வாழ்க, தூக்கை வாழ்க!

 வாழ்க, வாழ்க, புவனமுழுவதும் வாழ்க!
 வாழ்க, வாழ்க, பக்தர்கள் வாழ்க!
 வாழ்க, வாழ்க, அருளும் பொருளும்!
 வாழ்க, வாழ்க, அனைத்தும் வாழ்க!
 எத்தனை பிழைகள், எத்தனை குறைகள்

 தெரிந்து செய்தாலும், அறியாமல் செய்தாலும்,
 அறிந்து செய்தாலும், அறியாமல் செய்தாலும்,
 பெற்றவள் நீயே பொறுப்பாய் தாயே
 பிள்ளையென்மேல் அன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 அனுதினம் காத்து மைந்தன் தான் உன்னையே
 நினைத்திருக்கச் செய்து

தஞ்சமெனவே உன்பால் வந்திட அடியார்
 குறைகள் நீக்கிடக் குற்றம் போக்கிட
 சக்திகவசம் விரும்பியோர்
 அன்புடன் தேவிதாஸன் இயற்றியதிதனை
 காலை மாலை கணிவடன் நாளும்

ஆசாரத்துடனே அங்க சுத்தியுடனும்
 நினைவும் ஒருங்கே அமைந்துபெற்றே
 சக்தி! கவச மிதனை ஒரு நினைவுடனே ஒதுவார் யாவரும்
 ஒருநான் இருபத்தேர் உருக்கொண்டு
 ஓதியே ஜெபித்து உன் திலகமும் அணிந்தே வந்தால்

அஷ்டத்திக்கும் அவனியத்திற்குள்ளே
 அடங்கியே விரோதிகள் அனைவரும் நண்பராவர்
 நலமான காரியம் பலவும் கைக்கூடும்

மன்னரிடத்தில் மதிப்பும் கொண்டு மகிழ்வுடன்தானே
மங்கள காரியம் செழிப்புடன் கைக்கூடும்.

நவக்கிரகம் தானும் நன்மையே செய்திடும்
எந்நாளும் தானும் நலமுடனிருப்பார்
நயவஞ்சகருமே நலமுடன் வந்து வணக்கியே செல்வர்
அன்புடன் அன்னையை அனுதினம் நினைக்க,
நினைப்பின் ஒளியில், ஒளியில் ஜோதி

ஜோதியில் ஆத்மா, ஆத்மாவில் அன்னை
என்றே நினைத்து விழியால் காண ஒடிடும் வினைகள்
பொல்லாக் கிரகமும் பொடிப்பட்டோடும்
நல்லோர் நினைவில் நலமாய் அமரும்
சர்வ சத்துருவைச் சம்ஹாரம் செய்யும்

சங்கரியின் அடிகளை அறிந்தெனதுள்ளம்
மகிழ்வைக் கொண் மகேஸ்வரியதனால்
புவியோர் வானோர் போற்றிட நின்ற
சின்னக் குழந்தை பாலாம்பிகையே போற்றி!
என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட கலியுக

தெய்வமே காமாட்சி போற்றி,
தேவர்கள் தேவி ஈஸ்வரி போற்றி,
இமவான் மகளே இமயவல்லி போற்றி,
திரிபுர நாயகி திரிபுர சந்தரி போற்றி,
அண்டம் காக்கும் ஆதிசக்தி போற்றி

புவனம் காக்கும் புவனேஸ்வரி போற்றி,
மீனாட்சி போற்றி, காமாட்சி போற்றி,
கோமதி போற்றி, காந்திமதி போற்றி,
நீலாயதாட்சி போற்றி, சமயபுரத்து தாயே போற்றி,
சிவகாமி போற்றி, அபிராமி போற்றி

விசாலாட்சி போற்றி, ராஜராஜேஸ்வரி போற்றி,
கொப்புடைய மாதா கொலுவிருக்கும் தேவி
எப்பொழுதும் இதயத்தில் போற்றி
அன்னை பராசக்தி அகிலாண்ட ஈஸ்வரி
கண்ணை ஒத்த கடவுளே போற்றி

கற்பகத் தாயே நான் கனிவான சேயே!
அற்புத அணங்கே போற்றி
மீனாட்சி மாதா மேலாக வா வா
தானாட்சி செய்யும் தளிரே போற்றி
அன்பார் தம் உள்ளத்தில் அன்னையாய் உருவெடுத்து
ஆட்டும்
தாயே சரணம், சரணம், சரணம் சங்கரீ சரணம்!

சக்தி கவசம் முற்றிற்று.

தீவிர விஷா விஷா விஷா
யிஷா விஷா விஷா விஷா விஷா
விஷா விஷா விஷா விஷா விஷா
விஷா விஷா விஷா விஷா விஷா

மாநாடு எ மாநாடு எ மாநாடு எ மாநாடு
மாநாடு எ மாநாடு எ மாநாடு எ மாநாடு
மாநாடு எ மாநாடு எ மாநாடு எ மாநாடு
மாநாடு எ மாநாடு எ மாநாடு எ மாநாடு

தீவிர விஷா விஷா விஷா விஷா
யிஷா விஷா விஷா விஷா விஷா விஷா
விஷா விஷா விஷா விஷா விஷா விஷா
விஷா விஷா விஷா விஷா விஷா விஷா

ஞீ லல்தா அநுபூதி
(மிகப் புராதனமானது இயற்றிய ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை)

காப்பு

அருள்சேர் அனுபான் அனுபூதியினைப்
பொருள்சேர் துதியாய் புனையத் துணையாம்
மருள்தீர் கலைமாமகளார் கழல்கள்
வருவார் வரசெல்வ விநாயகரே.

நால்

அழகின் பிழம்பே! அருளின் வடிவே!
பழவெள் விடையாள் வணங்கார் அணங்கு
பழகும் சிறியென் பரவும் தொடையில்
பிழையோ தடையோ நுழையா தருளே

1

லலிதே! ஜனனி! லலனா வடிவே
பலிதேர் பரமன் பணிசெய் அரசி
அலிதேடி என்பால் அணுகா வகைநீ
லலிதே வருவாய் மகநாசினியே

2

வானே வளிநீ மணலே புனலே
மானே அகமே மனமே பொறியே
கானே வரையே கடலே வயலே
யானே சிவைநீ எதுவே றுளதோ

3

ஒமென் மறையின் பொருளாய் உறைவாய்
ஒமென் மறையின் வடிவாய் உறுவாய்
ஒமென் மறையாம் உடலுக் குயிரே
ஒமென்றுரைவர்க் கருள்வாய் லலிதே

4

அகரம் பொருளாம் அனைநீ லலிதே!
உகரப் பொருளாம் உயிருள் உறைவாய்
மகரப் பொருளாம் மகமாயை தனைத்
தகரப்பொடி செய் தனிநாயகியே

5

கரிமா முகனும் கருணா கரராம்
குருமா முனியும் குணவா ணியும்நீ
திருமா மகளும் சிவைபார்வதி நீ
முருகா! எனமுன் வருவாய் லலிதே! 6

சிவனும் திருமால் திருரா மருமா
தவகண்ணனும் நீ தனிமா ருதிநீ
எவரெவ்வருவாய் இறையோன்றுனர்வார்
அவரவ் வருவாய் அருள்வாய் லலிதே 7

பதிநீ பகரும் பசபா சமு நீ
கதிநீ எனை ஆள் கருணா கரிநீ
விதியின் வழியே உழலும் வினையேற்
கெதிரில் வருவாய் இணையில் பொருளே 8

எல்லாம் உனதே உருவே எனவே
எல்லாம் உனதே பெயரே எனவே
எல்லாம் உனதே செயலே எனவே
நல்லார் உணர்வார் நளிநீ! லலிதே! 9

வண்ணம் பதமும் வருமந் திரமும்
துன்னும் கலைதத் துவமும் புவனம்
பண்ணும் வழிகள் பலவும் இவை நீ
உன்னம் பதநான் உறுமா நுரையே 10

காலைக் கதிரோன் கணக்கோடியுமே
மாலைக் கதிராம் மதிகோடியுமோர்
காலைக் கடலமேல் கனமாய் எழுமேல்
வாலைக் கணனநின் வணமொத்திடுமே 11

வேதம் பினம்பாமிகுநின் புகழைப்
போதன் தெரியான் புகலப் பொறிதன்
நாதம் தெரியான் நடனுந் தெரியான்
யாதும் தெரியா எளியேற் கெளிதே! 12

சுடர் மு விழியாய் கடிகைப் பிறையாய்
படர்மே வவுனர் பகையே! அடியேன்
இடர் நீ களைவாய் எழுமைப் பிறவித்
தொடர் நோய்க் கடலின் துணையே புணையே

13

அயனும் திருமாலவனும் சிவனும்
மயனும் இவை வடிவம் வரைவாய்
முயலும் பொழுதின் முடியா யழகே
உயவென் மனதுள் ஒளிர்வாய் லலிதே

14

அருவாய் உருவாய் அருவோ குருவாய்த்
திருவாய் உமையாய்த் திகழ்வாண்யுமாம்
பொருளே அருளே புகல் வேறுளதோ?
குரு நீ லலிதே! குறைகள் களையே

15

எனையே அறியேன் எளியேன் அணையே
எனையே அறிவால் உணரும் தரமோ
உணையே எனதின் உருவாய் உணர்ந்தே
உணையே பெறுமா உரைசெய் லலிதே

16

பெரியோர் உனைநேர் பெரியோர் உளரா
சிறியேன் எனை நேர் சிறியார் இலையே
அறியேன் பிழையே அறிந்தே செயினும்
பெரியாள்! பொறுவென் பிழை லலிதே

17

விண்ணோர் அடையா மிகுநல் அழுதே!
மண்ணோர் களிலே மதியில் சிறியேன்
எண்ணேன் உனையோ எதையோ விழைவேன்
கண்ணே! லலிதே! கடையேற் கருளே

18

சேயேன் உனையே தெரியா தலைவேன்
தாயே எனையாள் தயவொன்றிலையேஓ?
நீயே என இந் நிலை தேர்ந்திலையேல்
நாயேன் செயலென்? நளினா சனியே!

19

திரைகள் மிகலால் திருமா கடலும்
கரையா னிலையால் வரையும் பொருவா
விரிவுங் குறையா விணையேன் மனமும்
பரையின் நகராப் பதிந்தே உறையே 20

சிறியேன் உனையே தினமும் பணியேன்
மறியேர் விழியாய்! வழிபாடு செயேன்
வெறியேன் உலகில் விழைவத்தெறவும்
குறியா உனையே கொளவும் பணியே 21

சிவன்பால் உமையாய்த் திகழும் அம்சம்
பவன்பால் இலையேல் பலசெய்திடுமோ?
தவம் செய்தறியாத் தனயற் கருள்வாய்
தவம் செய் வலியே தரினும் சரியே 22

மனமின் சிலையாய் மலர்கள் கணையாய்ச்
சினமங்குசமாய்ச் சிவை! நீடுடையாய்
மனமுன் கழல்கள் மறவா தடியேன்
தினமுன் பணியேசெயுமா பணியே! 23

காமம் வெகுளிக் கலையே நினைதோர்
நாமம் சொலவே நனுகா தலவோ?
ஏமப் புணை யென்றிருதாளடைவேன்
ஓமப் பயனே உடையாய் அருளே 24

மணியும் வசவும் வதியும் சமமாய்த்
துணியும் படியத் துகள்நீர் பொருள்நீ
பணியும் சிறியேற் கருள்வாய் வரையே!
பணியுன் பணியான் பணி செய் லலிதே! 25

பிறவிப் பெருநோய் மரணம் பினிமுப்
பறவே நினதாள் அரணா வடைந்தேன்
இறைவீ! எணையாள் எனதார் உயிரே!
குறைவில் பொருளே! குணபூ தரியே! 26

பொல்லேன் எனினும் புதல்வன் மதியே
இல்லேன் அலவே இகழத் தகுமோ?
கல்வே மனமோ? கடையேற் கருள்வாய்!
வில்லே மலரா விழைமா வினியே!

27

கல்லா மதியில் கடையேன் எனினும்
வில்லார் கழையாய்! விமலே! உணயே
எல்லாம் புரிவாய் எனவே உணர்வேன்
வல்லார் உளரோ? மகவெற்கருளே!

28

பொல்லேன் பிழைகள் புரிவேன் இயல்பே
நல்லாய் நலமே புரிவாய் இயல்பே
சொல்லாம் உணநான் துதிசெய் தரமே
இல்லேன் வினையேன் எனயாள் லவிதே!

29

கல்லேன் உணயே கருதேன் நெறியே
நில்லேன் நிமலே! நினதார் மனுவைச்
சொல்லேன் துதியேன் தொழுதல் புரியேன்
எல்லாம் பிழையே எனயாள் லவிதா!

30

அன்னை அலவோ அகிலஜ் ஜனனீ!
உன்னை அலதார் உழைசென்றடைவேன்
என்னை அருளா தெதுதான் செயினும்
பின்னும் சரணேன் றடைவேன் பிணையே!

31

முனியா அருளார் முதலலே! முடிவே!
தனிநா யகியே! தருணீ! சரணம்
துணிசெய் மகமா யைதுடைத் திடுவாய்
முனிமான ஸஹம் சிகையே! முருகே!

32

கலிசெய் புரைகள் கடுகிக் கெடுமே
நலிசெய் பிணியே நனுகா தகலும்
கிலிசெய் யமனும் கிலிகொண்ட னுகான்
லவிதா என்முன் லவிதே! சரணே

33

கலைமா மகளும் கடல்மா மகளும்
சிலைமா மகளும் தினமும் பனிசெய்
தலைமா மகளே! சரணம் நமனீ!
அலையா மனமே அருள்வாய் லலிதே!

34

பூவின் மனமே! பொழுதோர் அழகே
காவின் மரமார் கனியே! நிழலே!
பாவின் இசையே! பயனே சரணம்
சாவின் துயரைத் தகைவாய் லலிதே!

35

தாயுன் கழல்கள் சரணைன் றடைவோர்
மாயைப் புணையால் மரணம் தவிர்வார்
சீயத் தவிசார் சிவையே! பிற்கள்
மாயைக் கடலில் மடிவார் பிறந்த

36

தாதா என நான் தரையில் பிறர்பால்
ஒதா வகையொன் பொருளைத் தருவாய்
காதார் குழையாய்க் கதிரோர்ப் புணையைம்
மாதா! சிவசங்கரி மங் கலையே

37

பொய்யே புகல்வேன் புரியேன் அறமே
மெய்யாம் சுகமே விழைவேன் லலிதே!
அய்யோ அடியேன் அருணைப் பெறுமா
வெய்யேன் வினை தீர்த்தணையாள் விமலே!

38

ஆங்கா ரமறுத் தகமே தனியா
நீங்கா துறைவாய் நிகமா கமங்கள்
மூங்கா மொழிசெய் முதல்வீ! சரணே!
ஈங்கோய் மழைவாழ் இறைவீ! லலிதே!

39

தீங்கார் பிறவித் திரைசேர் கடலில்
தாங்கா தமிழத் தகுமோ தகுமோ
பாங்காய் எனையாள் பரையே! சரணே!
ஈங்கோய் மலைவாழ் இறைவீ! லலிதே!

40

சாங்காலமெனக் கருவாதுணைநான்
கங்கா லணுகிக் குறைத்தர்த்தருள்வாள்
பூங்காவிரியின் வடபால் புகழ்சேர்
ஈங்கோய் மலைவாழ்! இறைவீ! லலிதா!

41

ஜனனீ! அகுலே! சரணம் வரணம்
தனதான் யவிவர்த் தினியே சரணீ
அனகே! குசலே! அருளே! லலிதே!
எனதுள் ளொளியே! இறைவீ சரணே!

42

விமலே விஜயே விரஜே! சரணம்
கமலே! கலிகல் மஷநா சினியே!
கமலாக் கநிஷே விதையே! சரணநீ
எமதார் உயிலே இறைவீ சரணே!

43

சதுரங்க பலே சுரியே சரணம்
சதுர்பாகு சமன் விதையே சரணம்
சதுர்வக்தர மனோஹரியே சரணம்
சதுஷ்ஷஷ்டி கலாமயி! நீ சரணே

44

இன்பப் பொருள் நீ இணையில் புணைநீ
அன்புக் கடலநீ அடியேன் உயிர்நீ
நன்புக் தொகைநீ நளினீ! லலிதே!
உன்பற்றுடையேற்குளதோ குறைவே

45

ஊனே உவாய் உடலைக் கருதிப்
பேனே எனவிப் பிரபஞ்ச சுகத்
தானே மகிழாததடைந்தே துணைநான்
தானே தவஞ்செய் தவன் தன்னியனே

46

ஆடும் சிவன் உள் அரங்கில் பதுமன்
பாடும் சுருதிப் பனுவல் களையே
நாடும் வருவார் நலனைத் திருமால்
கூடும் சபையில் கொலுசெய் லலிதே

47

குலமே கிளியே! குலரூபினியே
மலயா சலவாசியே! வரதே!
நலமே புரிவாய் நலநீ! சரணம்
கலமாம் உன்தார் கழல்கள் சரனே!

48

தெருஞே உடையார் சிலரே பிரம்மப்
பொருளாம் உனையே புகலென்றடைவர்
மருஞே உடையார் மதிமாயையு நீ
அருஞே புரிவாய் அனை நீ லலிதே

49

என்னைப் பொருளா எனி என்றனையுன்
றன்னைப் பனியும்படி செய்தனையான்
முன்னைத் தவமென்ன முயன்றனனோ
பின்னக் கருள்செய் பிரம்மப் பொருஞே!

50

என்னுள் இருந்தே இயங்கும் படிசெய்
தென்னைப் பணிகொண் டெனையாள் இறைவீ!
உன்னுள் அலதோர் இடமெங்குளதோ
என்னுள் உனைநான் உன்னுள் உளனே

51

பொல்லாத் தினமம் பொழுதும் திதியும்
பொல்லாத் தசைகோள் புகுநாள் செயல் தீ
தெல்லாம் நலமாம் எமனும் குறுகாள்
சொல்லால் உனையே தொழுதால் லலிதே!

52

மடவார் களையுன் வடிவே எனவே
திடமாய் உணரும் திறம் தந்தனையே
கடமா முகணைக் கடம்பார் புயணைத்
தடமா உலகில் தரும் தாய் லலிதே!

53

மாயா மயமே மகிளிர் வடிவென்
நோயா துரைசெயதுழல்வார். பலரே
தாயம் உன்தார் தகை சேர் வடிவாய்ச்
சேயேன் உருவே உணர்வேன் லலிதே!

54

மனதைக் கவரும் வடிவங்களிலே
உனதோர் அழகே உருமென்றுணர்வேன்
இளமங்கையர்தம் எழில் காண்பொழுதில்
உனதோர் உருவே உணர்வேன் லலிதே!

55

பொருள்சேர் உனதார் புகழைப் புரிந்தேன்
அருள்சேர் இருமா வினைவேர் இடந்தேன்
தெருள்சேர் பெரியார் தெளியும் சிவை! உன்
அருள் சேர்ந்தடைந்தேன் அனுபூதியையே

56

மறவா துணையே மனதுள் அடைந்தே
பிறவா இறவாப் பெருவாழ் வடைந்தேன்
துறவோர் அடையும் சுகமேலவிதா
திறமாயடைந்தேன் அனுபூதியையே

57

கடலால் பொறியால் உயிரால் உள்ளால்
அடலால் செயும் வலுவால் களில்நாள்
விடலால் ஸலிலா! விமலை! அருள்செய்
திடலால் அடைந்தேன் அனுபூதியையே

58

கீதா வதனும் கிடையே உணர்ந்தே
மாதா லலிதா மகதி! உனதார்
போதாம் அடிகல் சரணப் பந்தப
போதே இடைந்தேன் அனுபூதியையே

59

அல்லல் களைந்தேன் அனுபூதியினால்
சொல்லந்கெளிதோ சுகமல் வளவும்
புல்லற்கரிதாம் பொருளே! அருளே!
வல்லல் லலிதே! லலிதே! லலிதா!

60

அர்க்கள் ஸ்தோத்ரம் (சண்மிகா ஸ்துதி)

1. ஜயந்தீ மங்களா காளி பத்ர காளி கபாலினி
தூர்க்கா கூழமா சிவா தாத்ரி ஸ்வாஹா ஸ்வதா நமோஸ்துதே!
2. ஜயத்வம் தேவி சாமுண்டே ஜய பூதார்ப ஹாரினி
ஜய ஸர்வ கதே தேவி காளராத்ரி நமோஸ்துதே!
3. மது கைபப வித்ராவி விதாத்ரு வரதே நம:
ரூபம் தேஹி ஜயம்தேஹி யசோ தேஹி த்விஷோ ஜஹி
4. மஹிஷாஸூர நிர்நாசி விதாத்ரி வரதே நம:
ரத்த பீஜ வதே தேவி சண்ட முண்ட விநாசினி (ரூபம் தேஹி)
5. சும்பஸ் யை வ நிசும்பஸ்ய தூமராக்ஷஸ்யச மர்த்தினி
வந்திதாங்ரி யுகே தேவி ஸர்வ ஸெளபாக்ய தாயினி (ரூபம் தேஹி..)
6. அசிந்த்ய ரூப சரிதே ஸர்வ சத்து விநாசினி
நதேப்யஸ் ஸர்வதா பக்த்யா சண்டிகே ப்ரணதாய மே (ரூபம் தேஹி..)
7. ஸ்துவத்ப்யோ பக்தி பூர்வம் த்வாம் சண்டிகே வ்யாதி நாசினி
சண்டிகே ஸததம் யே த்வாம் அர்ச்சயந்தீஹ பக்தித:
தேஹி ஸெளபாக்யம் ஆரோக்யம் தேஹி மே ஸகம்!
(ரூபம் தேஹி..)
8. விதேஹி த்விஷதாம் நாசம் விதேஹி பலமுச்சகை
விதேஹி தேவி கல்யாணம் விதேஹி விபுலாம் ச்ரியம் (ரூபம் தேஹி..)
9. ஸூராஸூர சிரோ ரத்ன நிக்ருஷ்ட சரணேம்பிகே
வித்யாவந்தம் யசஸ்வந்தம் லகஞ்மீ வந்தம் ஜனம் குரு (ரூபம் தேஹி..)
10. ப்ரசண்ட தைத்ய தர்ப்பக்னே சண்டிகே ப்ரணதாயமே
சதுர்புஜே சதுர்வக்தர ஸமஸ்துதே பரமேச்வரி (ரூபம் தேஹி..)
11. க்ருஷ்ணன ஸமஸ்துதே தேவி சச்வத் பக்த்யா ஸதாம்பிகே;
ஹிமாசல ஸதா நாத பூஜிதே பரமேச்வரி! (ரூபம் தேஹி..)

12. இந்தராணி பதிலூத்பாவ பூஜிதே பரமேச்வரி
தேவ் ப்ரசண்ட தோர்த்தன்ட தைத்ய தர்ப்ப விநாசினி (ரூபம் தேவீ..)
13. தேவி பக்த ஜனோத்தாம தத்தானந்தோ தயேம்பிகே!
பத்னீம் மனோராமாம் தேவீ மனோ வருத்தானு ஸாரினீம்
(ரூபம் தேவீ..)
14. தாரினீம் துக்க ஸம்ஸார ஸாகரஸ்ய குலோபத்பவாம் (ரூபம் தேவீ..)
15. இதம் ஸ்தோத்ரம் படித்வாது மஹாஸ்தோத்ரம் படேந் நர:
ஸது ஸப்த சதீ ஸங்க்யா வரமாப்னோதி ஸம்பதாம்;

**“ஓம்” ஸ்ரீ சண்மூலகைக்கு வணக்கம்
(குடையூறுகள் நீங்கீ சகல கார்ய வெற்றிக்கு)**

1. வெல்லும் சக்தியனே மங்களமானவளே! காளி, பத்ரகாளி, மண்டை ஒடு உடையவளே, தூர்க்கையே! பொறுமை நன்மை அளித்து பராமரிப் பவளே “ஸ்வதா” எனப்படும் உனக்கு நமஸ்காரம்.
2. ஹே! சாமுண்டியே. ஜீவராசிகளின் துண்பத்தை துடைப்பவளே! எங்கும் உளதாய் நிறைந்தவளே, காளராத்திரியே உனக்கு வணக்கம்
3. மதுகைடபர்களை வென்று விரட்டியவளே! பிரம்மனுக்கு வரத்தை அளித்தவளே வணக்கும் எனக்கு வடிவழைகை கொடு. வெற்றியைக் கொடு, புகழைக் கொடு, எனது பகைவர்களை விரட்டு!
4. மஹிஷாசுரனின் அழிவை விதித்தவளோகாடி ரக்த பீஜனை வதம் வெய்து சண்ட முண்டர்களை நாசம் செய்தவளே! எனக்கு வெற்றியைக் கொடு, புகழைக்கொடு, பகைவர்களை விரட்டு.
5. சும்ப நிசம்பர்களையும் தூம்ராசஷ்ணையும் கொன்ற தேவியே! சகல சௌபாக்கியங்களையும் அளிக்கின்ற, தொழுவதற்குரிய இருதாள் களை உடையவளே எனக்கு வடிவழைகை கொடு. எனக்கு வெற்றியைக் கொடு, புகழைக்கொடு, பகைவர்களை விரட்டு.
6. எண்ணமுடியாத உருவமும் செயலும் உடையவளே, சத்ருக்கள் அனைத்தையும் அழிப்பவளே! எப்போதும் பக்தியுடன் பணிபவர்கள் துயர் துடைக்கின்ற சண்மிகையே! எனக்கு வடிவழைகை, வெற்றியை, புகழைக் கொடு, பகைவர்களை விரட்டு.

7. பக்திபூர்வமாய் உன்னைத் துதிப்பவரின் பினியைப் போக்குபவளே, சண்டிகையே! நல்லதிர்ஷத்தை அளிப்பவளே! மேலான உன்னை பக்தியுடன் எவர் அரச்சிக்கின்றாரோ அவருக்கு இன்பமளித்திடுக! எனக்கு வடிவழைக்க கொடு, புகழைக்கொடு, எனது பகைவர்களை விரட்டு.
8. பகைவர்களை நாசம் செய்பவளே. எமக்கு விலை உயர்ந்த வலிமை யைத் தருவாய், நன்மையை விதிப்பாய். மேலான செல்வத்தை அளிப்பாய். தாயே! எனக்கு வடிவழைக்க கொடு, வெற்றியைக் கொடு, புகழைக்கொடு, பகைவர்களை விரட்டு.
9. தேவர் அவுணரின் முடிமனிகள் உராயும் சிவந்த திருவடிகளை உடையவளே! அறிவுடையவராகவும் புகழுடையவராகவும் திருவுடைய வராகவும் அடியாரைச் செய்வாய். எனக்கு வடிவழைக்க கொடு, பகைவர்களை விரட்டு.
10. கொடிய அவுணரின் திமிரை அழித்தவளே, சண்டிகையே வணக்கம். நான்கு கரமுடையவளே, நான்கு முகமுடைய பிரமனால் துதிக்கப்படுபவளே! எனக்கு வடிவழைக்க கொடு, வெற்றியைக் கொடு, புகழைக்கொடு, பகைவர்களை விரட்டுவாய் பேரிறைவியே.
11. எப்போதும் பக்தியுடன் திருமாலால் துதிக்கப்படுபவளே! மாயா சக்தியே! பனிமலை மகளின் கணவனால் துதிக்கப்படுபவளே, பேரிறைவியே, எனக்கு வடிவழைக்கொடு, வெற்றியைக் கொடு, புகழைக்கொடு, பகைவர்களை விரட்டு.
12. இந்திராணியின் நாயகனால் ஸத்பாவனையுடன் பூஜிக்கப்படுபவளே, அகர்ரகளின் திமிரை அழித்தவளே, எனக்கு வடிவழைக்க கொடு, வெற்றியைக் கொடு, புகழைக்கொடு, பகைவர்களை விரட்டு.
13. பக்த ஐனங்களுக்கு பந்தமற்ற இன்பத்தை அளிப்பவளே. மனக்குறிப்பறிந்து நடக்கக்கூடிய மனதுக்கினிய மனைவியை தருக! வடிவழைக்க கொடு, வெற்றியைக் கொடு, புகழைக்கொடு, எதிரிகளை விரட்டுவாய்.
14. கடக்கமுடியாத பாவக் கடலை கடக்க உதவுபவரும் நற்குலத்தில் உதித்தவருமாகிய பத்தினியை எனக்கு அளிப்பாய் தேவி. எனக்கு வடிவழைக்க கொடு வெற்றியைக் கொடு புகழைக்கொடு, எதிரிகளை விரட்டு.
15. இந்த ஸ்லோகத்தைப் படிக்கிற ஒருவர் மஹாஸ்தோத்திரத்தை படித்தவராகிறார். இதை எழுநூறு முறை படிப்பமால் சகல சம்பத்து களும் வெற்றிகளையும் அடைகின்ற பாக்கியத்தைப் பெறுவர்.

ராகமாலைக

ராகம் : செஞ்சுருப்பி

அதிதானம்

ஸ்ரீ சக்ரராஜ சிம்மாசனேஸ்வரி

ஸ்ரீ லலிதாம்பிகையே - புவனேஸ்வரி

ஆகம வேத கலாமய ரூபினி

அகில சராச்சர ஐனனி நாராயணி

நாக கங்கண நடராஜ மனோகரி

ஞான வித்யேஸ்வரி - ராஜ ராஜேஸ்வரி

(ஸ்ரீசக்ர)

ராகம் - புன்னாகவராளி

பலவிதமாய் உனைப்பாடவும் ஆடவும்

பாடிக்கொண்டாடும் அன்பர் பதமலர் குடவும்

உலகம் முழுவதும் என் அகமுறக் காணவும்

ஒரு நிலை தருவாய் காஞ்சி காமேஸ்வரி

(ஸ்ரீசக்ர)

ராகம் நாதநாமக்கிரியை

உழன்று திரிந்த என்னை உத்தமனாக்கி வைத்தாய்

உயரிய பெரியாருடன் ஓன்றிடக் கூட்டிவைத்தாய்

நிழலெனத் தொடர்ந்து முன் ஊழ் கொடுமையை நீங்கச் செய்தாய்

நித்ய கல்யாணி பவானி பத்மேஸ்வரி

(ஸ்ரீசக்ர)

ராகம் - ஸிந்துயைரவி

துன்பப் புத்திலிட்டுத் தூயவனாக்கி வைத்தாய்

தொடர்ந்த உன் மாயம் நீக்கி பிறந்த பயனைத் தந்தாய்

அன்பைப் புகட்டி உந்தன் ஆடலைக் காணச் செய்தாய்

அடைக்கலம் நீயே அம்மா அகிலாண்டேஸ்வரி.

அம்மா முத்துமாரி

அம்மா முத்துமாரி எங்கள் ஆழகு முத்துமாரி ஆனந்தமாய் வீற்றிருப்பாள் எங்கள் முத்துமாரி

(அம்மா)

எங்கும் நிறைந்திருப்பாள் எங்கள் முத்துமாரி
 இதயச்சுமையைக் குறைத்திடுவாய் எங்கள் முத்துமாரி
 மங்காத தீபமவள் எங்கள் முத்துமாரி
 வேப்பிலைக் காரியவள் எங்கள் முத்துமாரி
 வேடிக்கை காட்டிடுவாள் எங்கள் முத்துமாரி
 உலகனைத்தும் காப்பவளே எங்கள் முத்துமாரி
 உன்பாதும் சரணைடைந்தேன் எங்கள் முத்துமாரி!

சும்யபா மாரியம்மா

சமயபுரத்தானே மாரியம்மா - அம்மா
 சங்கரியே எங்கள் முன்னே வாருமம்மா
 மல்லிகைச் சரம் தொடுத்து மாலையிட்டோம் அரிசி
 மாவிளக்கு ஏற்றி வைத்து பொங்கலும் வைத்தோம்
 துள்ளியே எங்கள் முன்னே வாருமம்மா - அம்மா
 காயவளே எந்காயே மாரியம்மா (சமயபு)

பட்டு பீதாம்பரத்தில் தாவணியும் உனக்கு
பாவாடை சேலைகளும் கொண்டு வந்தோம்
எட்டுத் திசைகளையும் ஆள்பவளே அம்மா
ஸஸ்வரியே எந்தாயே மாரியம்மா (சமயபுர)

காலில் சலங்கையொலி காதைத் துளைக்குதம்மா
பாவாடை தாவணியும் தானாக ஆடுதம்மா
பூவாடை வீசுதம்மா பூமகளே - உனக்கு
பாமாலை கொண்டு வந்தோம் பாரம்மா (சமயபுர)

சனி

சனிபக வானே சனிபக வானே!

சரணம் சரணம் சனிபக வானே!

உன்னை உலகோர் என்னவோ சொல்லி

அஞ்சவர் சனியென அருவருத் தோதுவர்

தீயன நினைத்துத் தீயன சொல்லி

தீயன செய்யும் தீயரை ஒறுப்பாய்

நல்லன நினைத்து நல்லன சொல்லி

நல்லன செய்யும் நன்பரைக் காப்பாய்

மணப்பெண் பொன்னில் மயங்கித் திரியும்

ஆசைப் பேய்கள் அனுகா தொழிப்பாய்

ரமாற்று கின்ற மாமாய வலையில்

இமுத்துத் துயர்செய் இகலைக் கொடுப்பாய்

புல்லிய தினவுகள் புகாதெனைக் காத்து

நல்லியல் யோக நாட்டமே தருவாய்

சனியே என்னை இனிக்கலக் காமல்

அங்கும் இங்கும் அலைத்தழிக் காமல்

பகைவரைத் தூண்டிப் பழிசுமத் தாமல்

அமைதி தருவாய் அன்புசெய் கின்றேன்

மேலும் மேலும் மேலும் யோக

சித்தி யளித்துச் சக்தியை வளர்த்துச்

சிந்தை யெல்லாம் சிவத்தேன் ஊறிக்

கவிமலர் மாலை கவின்பெறச் சூட்டிப்

பேரும் புகழும் ஊரின் மதிப்பும்

பொதுஜன் நட்பும் பொங்கும் செல்வமும்

நாவசைந் ததுமே நாட்சைந் துதவும்

செல்வாக் கருள்வாய் நல்வாக் கருள்வாய்

சனிபக வானே சனிபக வானே

சரணம் சரணம் சனிபக வானே

சரணம் சரணம் சனிபக வானே

ரோகு கேது

இராகுவே கேதுவே இப்புவி வாழ்வில்
 இன்னலும் இடரும் என்னறப் பட்டேன்
 இருளில் வருந்தினேன் இழிநிலை இன்றி
 அருளைத் தூண்டி ஆக்க மளிப்பீர்
 படமெடுத் தாடும் பாம்பென நவில்வார்
 மதியை விழுங்கும் மருளௌன மருள்வார்
 அவ்வகை நினையேன் செவ்விய நல்வீர்
 தீய பகையைத் தீண்டி விடுங்குவீர்
 நல்லதை யிங்கே நாடிடப் புரிவீர்
 மதிரவி மறைய விதிநிழல் பரப்பும்
 கோள்காள் உம்மைக் கும்பிடு கின்றேன்
 யோகமும் பாட்டும் ஆகுமெய் வாழ்வில்
 பகைசெய் கவலைப் பாம்பு புகாமல்
 ஆசை யகந்தை மாசு புகாமல்
 ஒளியும் உரமும் தெளிவந் தேசும்
 அருஞும் ஆண்மையும் அஞ்சா நெஞ்சும்
 தந்து நடத்துவீர் வளம்பெறு வாழ்க்கை
 உமக்கே நிவேதனம் உயர்வான் சடர்காள்!
 நஸ்பராய் வருவீர் நவக்கிர கங்காள்
 உம்மை வணங்கி உலகில் வாழ்க்கிறேன்
 வாழ்வெலாம் யோக வேள்வியா குகவே
 நலமெலாம் பொலிய நிலமெலாம் வாழ்கவே!

அன்னதானம் செய்வோம்!

ஸ்ரீமந் நாராயணன் தமது சங்கல் பத்தினால் நாபிக் கமலத்திலிருந்து பிரம்மாவைத் தோற்றுவித்தார். பிரம்மாவும் வேத சாஸ்திரப்படி எல்லா ஜீவ ராசிகளையும், தேவர்களையும், மனிதர்களையும் இவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய கர்மாக்களையும் படைத்தார். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய முந்தைய பிறப்பின் பாவ புண்ணியங்களுக்கேற்றவாறு செல்வமும், வசதியும் பெறுகிறான். நாம் பெற்ற செல்வத்தினை முதலில் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். தனக்கே என்று எவரும் உண்பது பாவமேயாகும் என்பதை “கேவலாகோபவதி கேவலாதி” என்று கூறுகிறது வேதம். பூராணங்களிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் வேதங்களிலும் அன்னதானத்தின் சிறப்பு மிக விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. கோதானம், பூதானம், கன்னிகாதானம், வித்யாதானம் எல்லாவற்றிலும் அன்னதானமே சிறந்தது என்பதை அக்னி பூராணத்தில்,

“அந்நதாநாத் பரம் நாள்தி நபுதம் நபவிஷ்யதி
ஹஸ்த்யச்வரத தாநாதி தாஸ்தாஸ க்ரஹாணசு”

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

தானம் என்பதே திருப்தி தருவதற்குத்தான். இந்த திருப்தியானது தானத்தை கொடுப்பவனுக்கும் அதனைப் பெறுபவனுக்கும் ஏற்பட வேண்டும். பொன், பொருள் கொடுத்தால் இன்னும் நிறையக் கொடுக்கலாமே என்று தானம் வாங்குபவர்க்குத் தோன்றும். ஆனால் வயிறாரச் சாப்பிட்ட ஒருவன் கொஞ்சம் சாப்பிட்டால் தேவலை என்று மனத்தினாலும் நினைக்க மாட்டான். அதனால்தான் பெறுபவனுக்குத் திருப்தியளிக்கும் அன்னதானம் எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்ததாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இதன் பெருமையை உரைத்திட ஆயிரம் நாவு கொண்ட ஆதிசேஷனாலும் முடியாது.

அன்னதானமே நமக்கு எல்லாச் செல்வங்களையும் அளிக்க வல்லது. பசித்த ஒருவனுக்கு அளிக்கப்படும் அமுதான உணவாகது ஆயிரம் மடங்காக வளரும். “இறைக்கிற கிணறு சுரக்கும்” என்பது முதுமொழி. கிணற்றில் சுரக்கும் நீர் மட்டத்தில் நின்றுவிடும். அந்த நீரை எடுத்து வயல்களில் பாய்ச்சுவோமானால் அது பல பயிர்களுக்கு

ஊட்டமளித்து செழிக்கச் செய்யும். அப்பயிரானது பல்வேறு ஜீவராசிகளுக்கு உணவாக அமையும். அது போல நாம் பிறருக்கு அளித்திடும் உணவு அதனை உண்ணும் மனத்தின் வாழ்த்து தலாலும், அம்மனத்தினில் குடியிருக்கும் பராசக்தியின் அருளானும் அன்னதானம் செய்பவர்க்குப் பல்வேறு செல்வங் களையும் அளிக்கும் என்பதில் ஜயமுண்டோ?

சேமிப்பு என்பது மனித வாழ்க்கையில் அத்யாவசியமான ஒன்று. தற்காலத்திர் செல்வத்தை ப்ராவிடன்ட்பண்டு, ஸெலப் இன்குரன்ஸ் என்று நாம் சேமிக்கிறோம். புண்ணியத்தை சேமிக்கிறோமா? அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? ஐபா? பூஜையா? ஐபம் செய்ய உபதேசம் பெற வேண்டுமே! பூஜை செய்ய விதிமுறைகள் தெரிந்திருக்க வேண்டுமே! பின் எப்படி புண்ணியத்தைச் சேமிப்பது? மிக எளிதான் வழி அன்னதானம் செய்வதுதான்.

அன்னதானம் செய்வதற்கு தர்ம சிந்தனை இருந்தால் மட்டும் போதுமானது. ஒரு பரம ஏழை ஆயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்ய நினைத்தான். அவனிடம் பணமில்லை. குருவிடம் கேட்டான். அவரோ அந்த ஏழையின் தர்ம சிந்தனை அறிந்து, கொஞ்சம் அரிசி மாவினை எடுத்து எறும்புப் புற்றினுள் போட்டுவிடுமாறு கூறினார். அவன் சக்திக்குத் தகுந்த அன்னதானம் அது. அவனது தர்மசிந்தனைக்குக் கிடைத்த நல்வழி. அம்பிகைக்கு அளித்திடும் நிவேதனத்தைப் பக்தியோடு அளித்திட வேண்டும். பக்திக்கு ஞானம் தேவை இல்லை. ப்ரேரமைதான் வேண்டும். தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் எதனால் திருப்தி ஏற்படும் என்று புராணங்களிலும் வேத சாஸ்திரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. தேவர்களுக்கு யாகம் செய்வதாலும், ரிஷிகளுக்கு தர்ப்பணம் செய்வதாலும் திருப்தி ஏற்படுகிறது. நம் குலத்தை வாழையடி வாழையெனத் தழைக்கச் செய்யும். நம் பித்ரு களுக்கு அன்னதானத்தினால் மட்டுமே திருப்தி அளிக்க முடியும். இக்காலத்தில் புறாக்களன்டு போல வசிக்கும் வீட்டில் அன்னதானமா? விஞ்ஞான கால அவசர கம்பியூட்டர் யுகத்தில், இங்கில்லாமல் நாள், கிழமை பாராமல் வேலை நிமித்தம் வெளியூரில் இருக்க வேண்டிய கட்டாயத்திர் வருடத்திற்கு ஒருநாள் கூட தம் குலப் பெரியோர்

களுக்குத் தம் கடமை களைச் செய்ய முடியவில்லையே என்று ஏங்கும் பலரின் மன ஏக்கத்தினைக் கருத்தில் கொண்டு ஸ்ரீ பரத்வாஜ் ஆச்சிரமத்தில் இக்குறை போக்கிட மிகச் சிறப்பானதோர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. “அன்னதானக் கட்டளை” என்றொரு திட்டம் பக்தர்களுக்கும், பசுக்களுக்கும் உணவளிக்கும் உயர்ந்த ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ர நாமத்தில் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி தேவர்கள் வடிவாகவும், பித்ருக்களின் ரூபமாகவும் இருப்பவள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அம்பிகைக்கு “அந்நதா” என்ற அழகியதொரு நாமமும் உண்டு. எனிமையான இந்த ஏற்பாட்டிற்கு பக்தர்கள் தங்களது பிறந்தநாள், விவாகநாள் அல்லது தம் முன்னோர்களின் நினைவு நாளிலும் அன்னதானம் செய்யவும், அன்னதானத்தின் பலனை முழுமையாகப் பெறலாம்.

ஸ்ரீ மகாமாரி அம்பான் தேவஸ்தானம்,
வருஷப்புலம், சன்னாகம்.

0214104159